

Resumé

Tématem této rigorózní práce je vojenská justice v České republice. Tematicky tato práce navazuje na mou předchozí diplomovou práci s názvem Vojenské trestní právo v České republice zaměřující se především na hmotněprávní úpravu vojenského trestního práva.

Vojenská justice je specifickou oblastí trestního práva, skládající se z několika zdánlivě samostatných prvků. Spojujícími a zároveň i charakteristickými znaky vojenské justice je omezení její pravomoci a působnosti výlučně na vojáky, respektive i na osoby, které mají obdobné postavení a poslání jako vojáci, a dále přímý vztah osob vojenskou justici zosobňujících k ozbrojeným silám. Ačkoliv vojenská justice v České republice v pravém slova smyslu zanikla ke dni 31.12.1993, některé její prvky přetrvaly až do současnosti.

Účelem této práce je podat ucelený obraz vojenské justice v České republice, neboť dle mých zjištění zde doposud takto ucelená práce zpracována nebyla. I z tohoto důvodu jsem byl přinucen vycházet při zpracování především přímo z textu právních předpisů, důvodových zpráv a komentářové literatury.

Nezbytnou součástí práce je i úvaha nad (znovu)zavedením vojenské justice do našeho právního řádu. Tyto úvahy vycházejí jak z historického rozboru právní úpravy vojenské justice v Československu, tak i jejím jednoročním fungování v rámci samostatné České republiky.

Tato práce je systematicky rozdělena do devíti kapitol, které po nezbytném úvodním vymezení subjektů podléhajících vojenské justici rozebírají její tři hlavní složky – vojenské soudy, vojenskou prokuraturu (státní zastupitelství) a Vojenskou policii. Následují kapitoly zaměřené na samotné trestní řízení a specifika při výkonu trestů. Práce je pomyslně uzavírána komparací se slovenskou právní úpravou, zhodnocením současného stavu vojenského trestního práva a predikcí jejího dalšího směřování.